

TÜRK DÜNYASI
KÜLTÜR ATLASI

A CULTURAL ATLAS OF
THE TURKISH WORLD

OSMANLI DÖNEMİ

THE OTTOMAN PERIOD

5

TÜRK KÜLTÜRÜNE HİZMET VAKFI

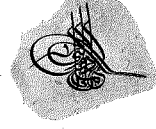
Türk Dünyası Kültür Atlası çalışmalarını Türk Kültürüne Hizmet Vakfı adına yönlendiren İcra Kurulu <i>Executive Committee in charge of the "A Cultural Atlas of the Turkish World" project on behalf of the Turkish Cultural Service Foundation</i>	Dr. Metin Eriş Şerafettin Yılmaz E. Korgeneral Kemal Gökçe Prof. Dr. Hakkı Dursun Yıldız Dr. M. Sinan Genim Prof. Dr. Necat Birinci Prof. Dr. Mim Kemal Öke
İcra Kurulu adına Genel Sekreteryaya <i>Secretary-General for the Executive Committee</i>	Fatma Yücel
Atlas Çalışmalarının Genel Danışma Kurulu <i>General Consultation Board for the Atlas project</i>	Prof. Dr. Metin Tuncel Prof. Dr. Ara Altun Prof. Dr. İlhami Turan
Türk Dünyası Kültür Atlası Osmanlı Dönemi Yazı Kurulu Başkanı ve Genel Koordinatör <i>Chairman of the Editorial Board and General Coordinator for "A Cultural Atlas of the Turkish World. The Ottoman Period"</i>	Prof. Dr. Mübahat Kütükoğlu
Yayına Hazırlayan <i>Continuity and proofreading</i>	Yavuz Tiryaki / M.A.
Bu Ciltte Yazısı Bulunanlar <i>Contributing authors</i>	Prof. Dr. Ara Altun Prof. Dr. Ayla Ersoy Prof. Dr. Gönül Öney Prof. Dr. Günay Kut Prof. Dr. Mehmet Akif Aydın Prof. Dr. Nurhan Atasoy Prof. Dr. Oktay Belli Prof. Dr. Örcün Barışta Prof. Dr. Tuncer Baykara Doç. Dr. Üzelifat Özgümüş Yrd. Doç. Dr. Belgin Arlı Yrd. Doç. Dr. Tülin Çoruhlu Dr. Anıl Yılmaz Dr. Banu Konyar/Paşalıoğlu Dr. Çiçek Derman Dr. Filiz Çağman Dr. Hülya Tezcan Dr. Uğur Derman Doç. Cahit Atasoy Prof. Zeki Kuşoğlu İsmail Orman/M.A Yavuz Tiryaki/M.A Gündag Kayaoğlu Hasan Ali Göksoy Hasan Yelmen Kemal Özdemir Muammer Ülker Yalçın Akçay
İngilizce Redaksiyon <i>English Redaksiyon</i>	Stuart Kline
Grafik Tasarım <i>Graphic Design</i>	Atmosfer İletişim Sanatları Kerem Öztürk
Osmanlı Bölümü Harita Eskizleri <i>Cartographic drafts</i>	Ahmet Vefa Çobanoğlu İsmail Orman Yavuz Tiryaki
Harita İllüstrasyonu <i>Cartographic illustrations</i>	Mehmet Naci Dedeal
Renk Ayırımı <i>Color separation</i>	Repronet
Baskı <i>Printing</i>	Forart
Cilt <i>Binding</i>	Sağlam

Türk Dünyası Kültür Atlası / A Cultural Atlas of the Turkish World
ISBN-975-7522-11-2
Bölüm III, Cilt 5 / Part III, Volume 5
ISBN-975-7522-23-6
İstanbul, 2007

Görsel Malzeme Kaynakları / Visual materials supplied by: Ahmet Vefa Çobanoğlu, Anıl Yılmaz, ANTIK A.Ş. Arşivi, Aras Neftçi, BASF Sümerbank, Dönence Dia bank, Ebru Yalkın, Hasan Ali Göksoy, Hülya Kalaycı, IRCICA Arşivi, İsmail Orman, Kemal Özdemir, Oktay Aslanapa Arşivi, Sanat Tarihi Araştırmaları Dergisi Arşivi, Sinan Gözen Arşivi, Tolunay Timuçin, Türk Kültürüne Hizmet Vakfı Arşivi, Tüzin Tiryaki, Yavuz Tiryaki, Yılmaz Uyar. (Harita kaynakları VI. cildin sonunda verilecektir)

Bu eser T.C. Kültür Bakanlığı destekleriyle Türk Kültürüne Hizmet Vakfı tarafından hazırlanarak bastırılmıştır. Bu eserle ilgili çalışmaların bütün telif hakları ödenmiş olup, eserin yayın hakları Türk Kültürüne Hizmet Vakfı'na aittir. Yayının hiçbir kısmı yazılı izin olmadan, tamamen, kısmen veya değiştirilerek yayımlanamaz, hiçbir şekilde iktibas edilemez, fotokopi dahil her ne şekilde olursa olsun, elektronik veya mekanik yollarla kopyası yapılamaz, bilgi olarak depolanamaz ve çoğaltılamaz.

The book was prepared and printed by the Turkish Cultural Service Foundation with the support of the Ministry of Culture of the Republic of Turkey. All copy and publication rights pertaining to this work have been paid for and belong to the Turkish Cultural Service Foundation. No part of this publication may be republished, whether in whole or in part, without the written permission of the copyright holder nor may it be excerpted or duplicated in any way whatsoever, including but not limited to, photocopying, electrical or mechanical copying, or electronic data-storage or reproduction.

Osmanlı Döneminde Spor

İnsan sağlığı için gerekli olan spor, tarihin ve insan topluluklarının hepsinde görülmektedir. “Spor” kimi zaman şahsı ilgilendiren ferdi bir iş gibi kabul edilmekte, kimi zaman ise toplumun bütün kesimlerine hitab eder bir durum kazanmaktadır. İlk özelliği ile insan sıhhatini, ikincisi ile de toplum hayatını ilgilendirmektedir. Her iki yönüyle de, Türk ve bu arada Osmanlı toplumunu yakından ilgilendirmektedir.

Sporun sadece insanın ferdi olarak yaptığı türleri yanında, öteki insanlarla ve hatta başka vasıtalarla yaptıkları da önemlidir. Başka insanlarla bir büyük küme olarak, başka vasıtalarla meselâ at ile birlikte ve nihayet bir başka alet, sopa işe girince biraz daha karmaşık gibi olmaktadır. Ama bu karmaşıklık içinde, spordan beklenen pek çok husus yer alabilmektedir.

Cirit

Osmanlı devrinin en namlı ve etkili idmanlarından birisidir. İki küme ile icra edilen bu idmanda taraflar, bazen mübalağalı olarak “bin” ile de ifade edilmektedir. Ancak yüzlerce kişi de olsa, gerçekten geniş alanları ve kalabalık toplulukları hedef almaktadır.

Cirit, insanın atıyla birlikte hareketine dayanmaktadır; Dikkatini arattığı gibi bir ekip ve takım çalışması oluşu güçvermektedir. Cirit aslında, 80 cm. boyunda bir sopadır. Bu sopayla daha başka idmanlar, meselâ yükseğe fırlatma da yapılabilmektedir. Fakat yaygın manâsıyla cirit oyununda cirit insana fırlatılıp hasmı saf dışı etmeye yarayan bir alettir.

İki kümeye ayrılan taraflar, birbirlerine, ancak sıra ile saldırırlar. Sopasını fırlatan, hasım taraftan birisine değdirmek amacını güder ki, bazen başa, hatta göze de isâbet edebilir. Sopa gözüne isâbet ettiği için kör olanlar hayli çoktur. En önemlisi cirit'i havadan yakalamaktır. Bu arada yere düşen cirit, at süratli giderken yere alınabilir. Keza cirit'den sakınmak amacıyla dört nala giden at üzerinde de türlü maharetler sergilenilebilir. Bu oyunda amaç, kendini bir tür savaşa hazırlamaktır.

Cirit Türk insanını atıyla birlikte bütün olarak aldığından en çok sevilen idmanlar-

Sports in the Ottoman Era

Sports, which are necessary for human health, are seen in all societies in history. “Sport” is sometimes considered as a personal action that interests only the persons and sometimes it gains a condition that addresses every strata of the society. With its first property, it interests human health and with the second, social life. With its both sides, it also interests Turkish and meanwhile Ottoman people.

Except the kinds of sports that people do on their own, the other kinds, that they do with other people and even with other equipments, are also important. Forming a large group with other people, with different instruments, for example with a horse, and at the end when another equipment, a cudgel, gets in the activity, it becomes a bit complex. But many properties expected from the sports can take place in this complexity.

Jereed

Is one of the most famous and impressive training of the Ottoman Era. The groups of this sport, which is performed by two teams, sometimes are also exaggeratedly stated with “thousands”. But though there are hundreds of people, it aims large areas and crowded groups.

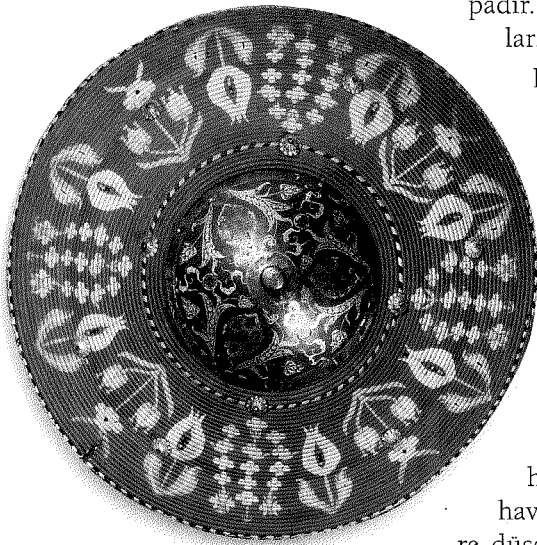
Jereed is based on the harmonious movement of the men and horses; increasing the carefulness, jereed makes men strong since it is a team and group work. In fact, jereed is an 80 cm. long cudgel. With this cudgel, other trainings such as high throwing can be done. But with its well-known meaning jereed, in its game, is an instrument to be flung to the men to disqualify.

The parties divided into two groups, attack each other only in their turns. The one who throw his jereed aims to touch it to a man of the opposite team, sometimes this cudgel can come to a head, even to an eye. There are many men who became blind because the jereed had come to their eyes. The most important point is to catch the jereed in the air. The jereed fallen to the floor can be taken up from the ground while the horse is going fast, likewise various skills can be performed on a running horse to avoid the jereed. The objective of this game is to prepare oneself for a kind of war.

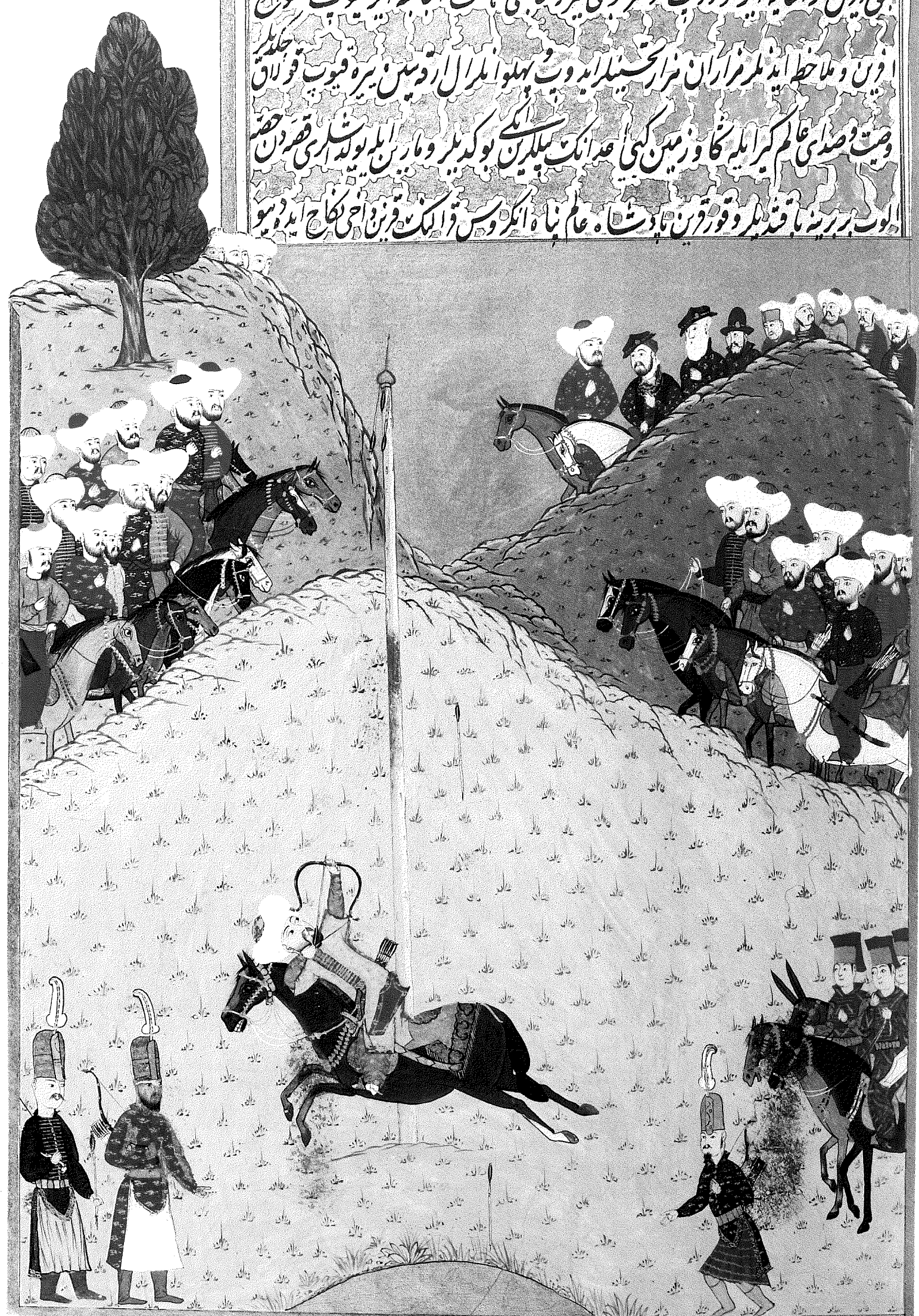
Because the jereed takes Turkish man as a whole with his horse, it became one of the most loved trainings. Almost everywhere, in

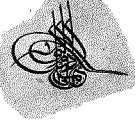
Minyatürlerde Sultanın
Ok Talimi

Sultan's Archery Practic
in Miniature

بقی زمین ہوا تا یہ ایر کو رودت و سر بری تیر و عالمی ہدف اجاہ ایر شویب انواع
 زمین و ملاحظہ اندک فراران منار خستیدارید و پہلو اندر ال از زمین میره قیوب قولاق
 ویت و صدای عالم کیر ایله کا و زمین کی اعدا کت سلکین بو کدیر و مارین ایله یو کد اری قصه دن
 ایلوت بر رینہ با قتل و قور وین با و شاه عالم بناہ انکروس و اکت قزین اخی کاج ایله دیو

dan birisi olmuştur. Hemen her yerde, her şehirde cirit oynanan meydanlar vardır. Böylesine yaygın ve etkili spor olduğundan Türk insanının hem atıyla hem de vücuduyla gelişmesini sağladı.

Bir tür savaş hazırlığı mahiyetindeki bu spor, 1826 sonrasında beğenilmemeye başlanmıştır. Çünkü bu Avrupa'da yoktur. Bunun bir neticesi olarak cirit, Osmanlı sarayında kötülenmiş, namlı cirit oyuncularını, cüdüleri birer ikişer ayrılmış, ciritin gözden düşmesi, devlet adamlarını ve ötekileri de etkilemiştir. Bununla birlikte ülkenin kenar köşlerinde cirit, XX. yüzyıl başlarına kadar ulaşmıştır. Günümüzde pek az yerde, pek az kişiyle oynanmaktadır.

Okçuluk

Türk'ün en sevdiği idmanlar/sporlar arasındadır. Çünkü Türk'ün hayatının daha erken devrinde okçuluk vardır. Hun, Gök-türk ve Uygurlar'ın ok hayatı bilinir. Selçuklular, meydana ok atarlardı. Ok, her insanın yaptığı sporların başında gelmektedir.

Zamanla meydanın çeşitli işlevleri ayrı meydanlara intikal etmeye başlamıştı. Bu arada ok atışlarının hâkim olduğu kısım, Ok-meydanı diye anılmaya başlanmıştır.

Böylece Ok Meydanı, idmanın yapıldığı meydanın ayrı ve özel bir bölümü olarak ortaya çıkmış, daha sonraları kendi müstakil özelliğini kazanmıştır. Ok, uygun havada uygun ve kendisine mahsus bir günde, meşdan günü, yapılırdı. Arkadan esen rüzgâra göre, istikamet alır atış Yıldız havası, Gündoğusu, (lodos) adlarını alırdı. Namli okçulara kemankeş denir ve bunların atışları ok, çoğu zaman 500-1000 m arasında bir mesafeye düşebilirdi. En uzak düşdüğü yere menzil denilir, namli bir atış ise buraya taş da dikilirdi.

Bir kemankeşin kendi taşından ileriye ok atması, "taş sürülür" yani taş sökülerek ileri dikilirdi. Bir başka kemankeşin menzili daha ileride ise, bu defa eski "menzil bozulur" yeni menzil taşı dikilirdi.

every city, we see the areas in which jereed is performed. Because it was such a widespread and the most effective sport, it used to provide Turkish people with making progress with both their bodies and horses.

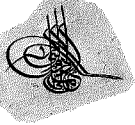
This sport, which is a kind of war preparation, fell out of favor after 1926. Because, this does not exist in Europe. As a result of this, jereed has been run down in Ottoman Palace, famous jereed players left one by one, the disgrace of the jereed has affected the statesmen and the others. Nevertheless, jereed has reached to the beginning of 20th century in the far provinces of the country. Today, it is played in a small number of places by a few men.

Archery

It is one of the sports that Turks love the most since it was existed in the earliest times of their lives. Archery of Huns, Blue Turks and Uyghurs is well known. Seljuks used to shoot arrows in squares. It is the leading sports that every man does.

Yay

Bow

OSMANLI PADİŞAHLARININ AVLANDIĞI ALANLAR

Ok idmanını Padişah önde olmak üzere sadrazamlar ve hemen herkes icra ederdi. Pek çok Osmanlı Padişahı okçuluğu ile ünlenmiştir. Okçuluk XIX. yüzyıl ortalarına kadar bütün canlılığı ile devam etmiş, ancak bu dönemde Avrupa sporlarının etkisi ile gerilemiştir. Bununla birlikte geleneksel Türk idmanları arasında en geç unutulmuş okçuluk olmuştur. Okçulukta, kişinin bu idmanda ustalaşması, gerekli bütün bilgisi ve hüneri edindiğini kanıtlaması törenine, "kabza almak" denmektedir.

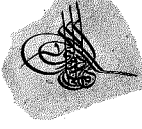
Güreş

Güreş çok eski Türk idmanlarından birisidir. İki kişi arasında yapılır; vücudun, el ve ayakların geliştirildiği bir spor türüdür. Güreş, Türkler arasında binlerce yıldan beri bilinmektedir. Hatta ilk dönemlerde kızlarla erkeklerin arasında da yapılırdı.

Güreş, eski ve yaygın bir idman olduğundan, güreşçileri bir araya toplayan zâviyeler olmuştur. Selçuklu döneminden itibaren Konya, Manisa, sonraki dönemlerde

Various functions of the square in time has been started to be moved to different places. In this case, the part that arrow shooting dominate has been started to be called as "Okmeydanı (Arrow square)". Thus, Okmeydanı appeared as a separate and special part of the square in which arrow shooting is practiced and later on, it has got its independent quality. Archery was used to be made on a suitable weather and on a day peculiar to it so-called *meşdan day*. The shot is positioned according to the wind blowing from the back, and the wind was called *Yıldız Havası*, i.e. the Eastern Wind. Famous archers were called "*kemankeş*" and the arrows they shoot could fall to a distance of 500-1000 m. The farthest point the arrow fell was called "menzil (range)" and if it was a record shot, a stone was put there.

If an archer sends his arrow beyond his own stone, the stone is taken out and put in its new place. If the range of another

Edirne, Bursa ve nihayet İstanbul'da güreşçi tekkeleri bilinmektedir. Daha birçok şehirde olabilecek bu tekkelerde pehlivanlar (daha çok güreşçiler) uygun bir ortam bulabilmişlerdir.

Güreş ayağa giyilen özel bir giysi olan kisbet ile icra edilmektedir. Türk güreşi, sade şartlarda olur. Batı Anadolu ve Rumeli sahası güreşlerine yağın girmesi, yeni bir olay kabul edilebilir. (XVIII. yüzyıl sonları?). Yağlı güreş, XIX yüzyıl ortalarından itibaren, seyirlik özelliği daha ağır basan bir gösteri olmuştur.

Osmanlı döneminde güreş çok yaygındır; halk arasında olduğu gibi bizzat padişahlar da huzurlarında yapılan güreşleri severek seyretmişler, pehlivanları ödüllendirmişlerdir.

Matrak

Günümüz sporlarından eskrimin, yani kılıç kullanmanın Türkler arasındaki idmanı kabul edilebilir. Üzeri sarılı bir uzun değnek olan matrak ile birlikte, kalkan görevini üstlenen genişçe bir yastık bulunur.

Böylece saldırı ve korunma unsuru olan bir tür savaş idmanı sözkonusudur. Matraklarla yapılan bu idmanın pekçok özel adı da vardır. Bu idman, XVIII. yüzyıl içinde gerilemeye ve kaybolmaya yüz tutmuştur.

Tomak

Bir tür gürz vurma, vuruculuk idmanıdır. Bir ipin ucundaki meşin ağırca yuvarlak ile hasmın sırtına vurularak icra edilirdi. Genel olarak bu idman (oyun) iki küme

archer was ahead of that range, the previous range is become invalid and a new stone is put in the record range.

Leading the sultans, archery was used to be performed by grandviziers and almost everybody. Most Ottoman sultans were famous for their archery. Archery went on lively until the middle of the 19th century but, because of the effects of European sports it regressed in this period. However, among traditional Turkish trainings, the one forgotten lastly has been the archery. In archery, the ceremony, in which the archer proves that he became skilled and got all the technical ability and talents, is called "kabza almak (taking butt)".

Wrestling

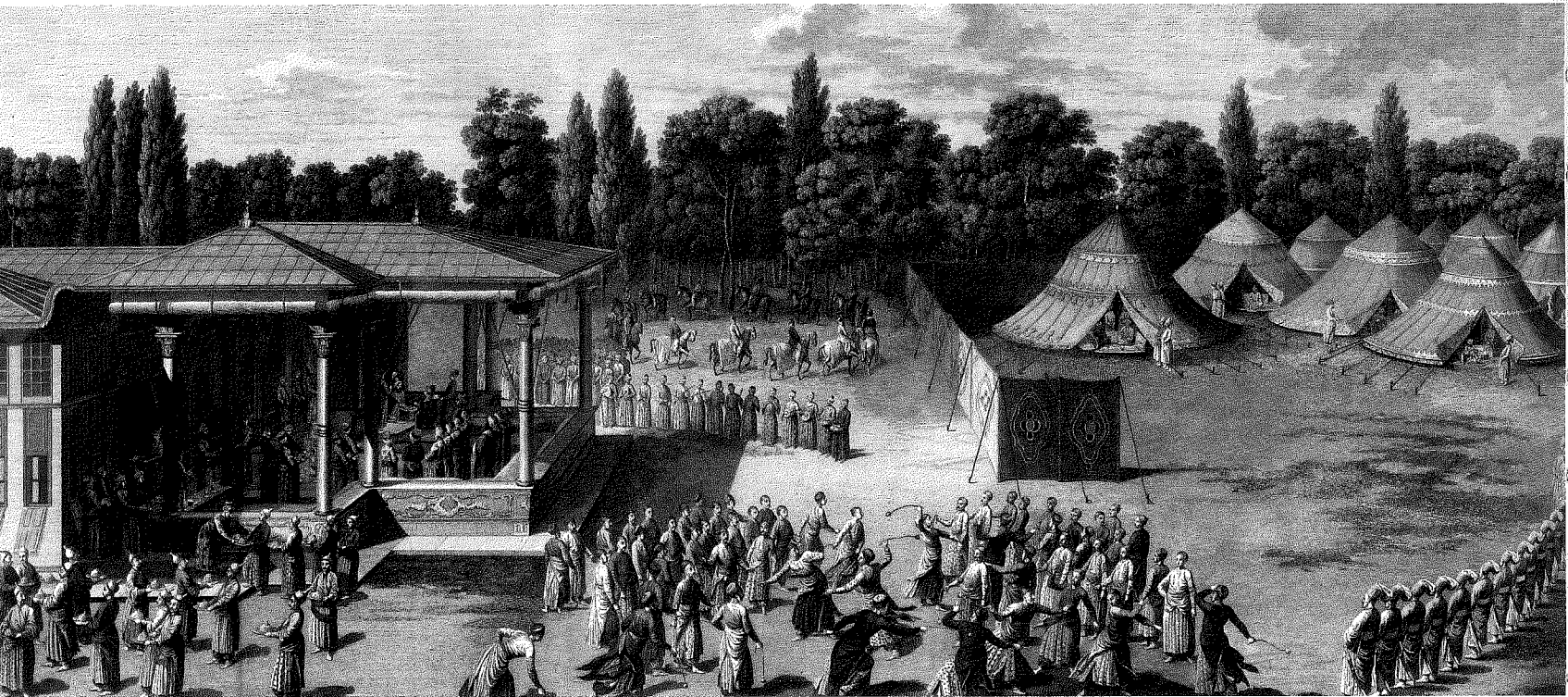
It is one of the oldest Turkish trainings. It is performed by two people and it is a kind of sport with which body, hands and feet are developed. Wrestling is known by Turks for thousands of years. Even, in the early times, it was performed by girls and boys together.

Because wrestling was an old and widespread training, there had been lodges that gathered the wrestlers. Wrestlers' lodges are known from Seljuk Era, in Konya and Manisa, then in Edirne, Bursa and in the end in Istanbul. The wrestlers called "pehlivan" could have found a suitable atmosphere in these lodges, which could be found in many cities.

Wrestling is performed by wearing a

Gravürlerde Tomak

The game of 'tomak' in gravure

GELENEKSEL PANAYIR GÜREŞLERİNİN DÜZENLENDİĞİ YERLER

arasında çata pata oynanmaktadır. Bu idman zamanla sarayda bir tür gösteri biçimine dönüşmüş, çok oynanmıştır. XIX. yüzyıl ortalarında kaybolmuştur.

Topoyunu

Top oyunu, içi doldurulmuş meşin bir topa oynanmakta olup, iki ayı görünüşü vardır.

Ayakla oynanan şekli, ayrıntıları ile bilinmemektedir. Ancak günümüz futbolunu kısmen andırması gerektir. İstanbul dışındaki şehirlerde oynanmıştır.

El ile atılarak oynanan şekli, ki bunda günümüze kadar gelen görünüş etkilidir. İki kümeye ayrılarak, birbirlerine top atılır ve degen, ya çıkar yahut bir hünerini gösterir. Top oyunu da sarayda sık sık icra edilen bir eğlence türüdür.

Lobut Atma

Bu idman, lobut denilen bir arşın kadar boyundaki sopayı, hızla gelen atın üzerinden yere vurdurarak mümkün olan yüksekliğe ulaştırmaktır. Cirit daha uzun, lobut daha kısası olup, kimi zaman ciritin bir şekli de kabul edilebiliyor. Bu idman köylerde de oynanırdı. Bunda esas, eldekini mümkün olduğunda yüksekliğe ulaştırmaktır.

Lobutlar çoğu zaman servilerin tepesinden aşırıydı. Bazen iki minare boyu yukarıya da ulaştırılırdı. Anlaşıyor ki bu idmanın amacı kale beden ve burçlarına kolaylıkla silâh ulaştırabilmektedir.

leather pants so-called "kispet" on the legs. Turkish wrestling is performed in simple conditions. It can be considered as a new event that oil entered in wrestlings (late-18th century?). From the beginning of the 19th century on, wrestling with oil turned into a performance that had mostly show characteristics.

Wrestling is widespread in Ottoman era; as it is among people, Sultans watched these wrestlings performed in their presence in person and awarded the wrestlers.

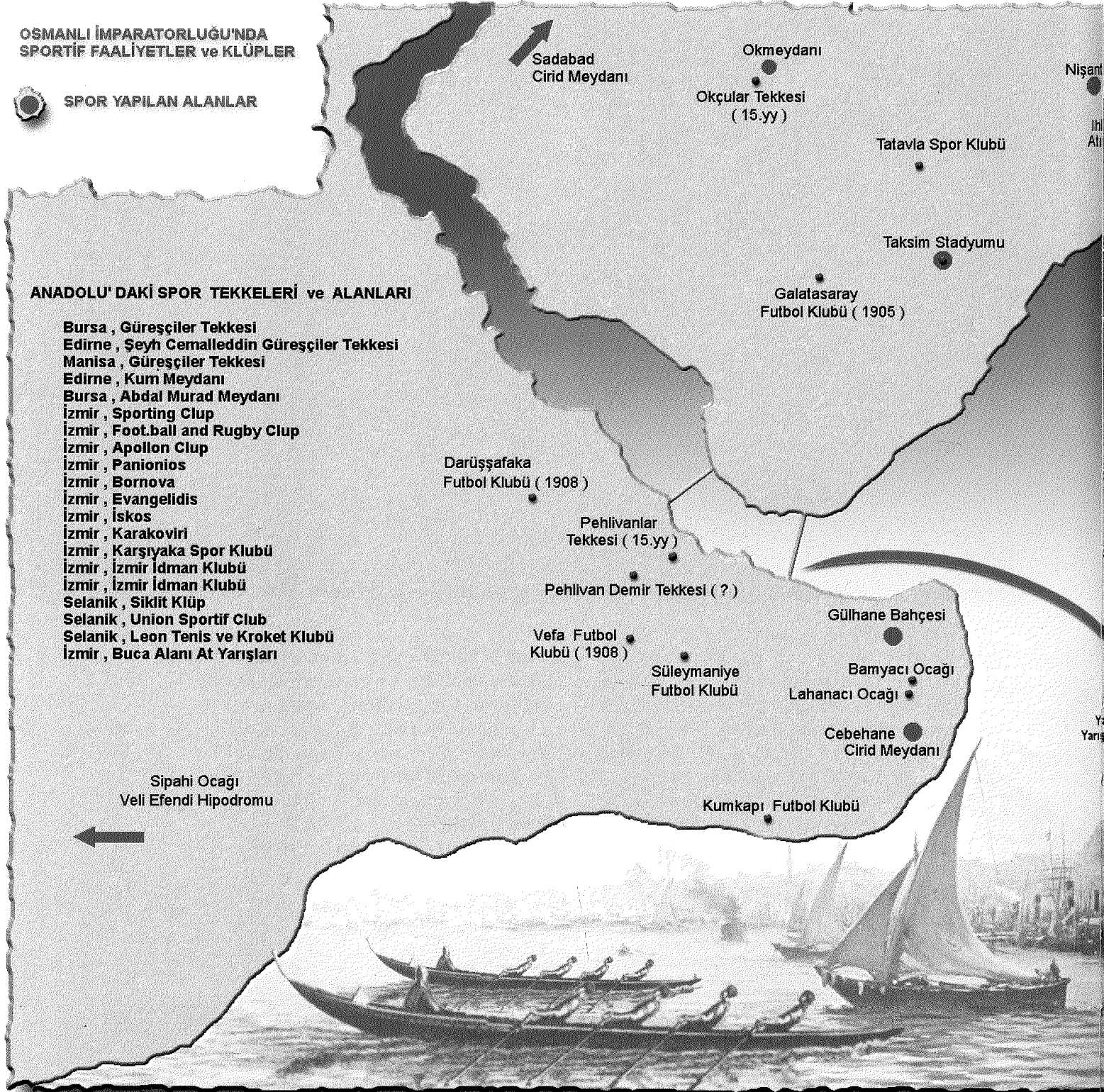
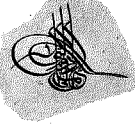
Matrak

It can be considered as a training of Turks which is like one of the today's sports, fencing. In this sport, there is a wrapped stick which is called *matrak*, and a wide pillow used as a shield.

So, a war training that includes attacks and defense is in question. This training which is performed with *matraks* has many special names. This training started to recede and disappear in the 18th century.

Tomak

It is a kind of "mace hitting" training. It was used to be performed by hitting the leather ball that was hung on the tip of a rope, to the back of the enemy. This training (game) is generally played between two teams. In time, this training turned into a show in the Palace and was performed many times. It disappeared in the mid-19th century.

OSMANLI İMPARATORLUĞU'NDA SPOR TİF FAALİYETLER ve KLÜPLER

SPOR YAPILAN ALANLAR

ANADOLU' DAKI SPOR TEKKELERİ ve ALANLARI

Bursa , Güreşçiler Tekkesi
 Edirne , Şeyh Cemaladdin Güreşçiler Tekkesi
 Manisa , Güreşçiler Tekkesi
 Edirne , Kum Meydanı
 Bursa , Abdal Murad Meydanı
 İzmir , Sporting Clup
 İzmir , Foot.ball and Rugby Clup
 İzmir , Apollon Clup
 İzmir , Panionios
 İzmir , Bornova
 İzmir , Evangelidis
 İzmir , İskos
 İzmir , Karakoviri
 İzmir , Karşıyaka Spor Klubü
 İzmir , İzmir İdman Klubü
 İzmir , İzmir İdman Klubü
 Selanik , Sikiit Klüp
 Selanik , Union Sportif Club
 Selanik , Leon Tenis ve Krokete Klubü
 İzmir , Buca Alanı At Yarışları

Sipaşi Ocağı
 Veli Efendi Hipodromu

Mızrak Oyunu

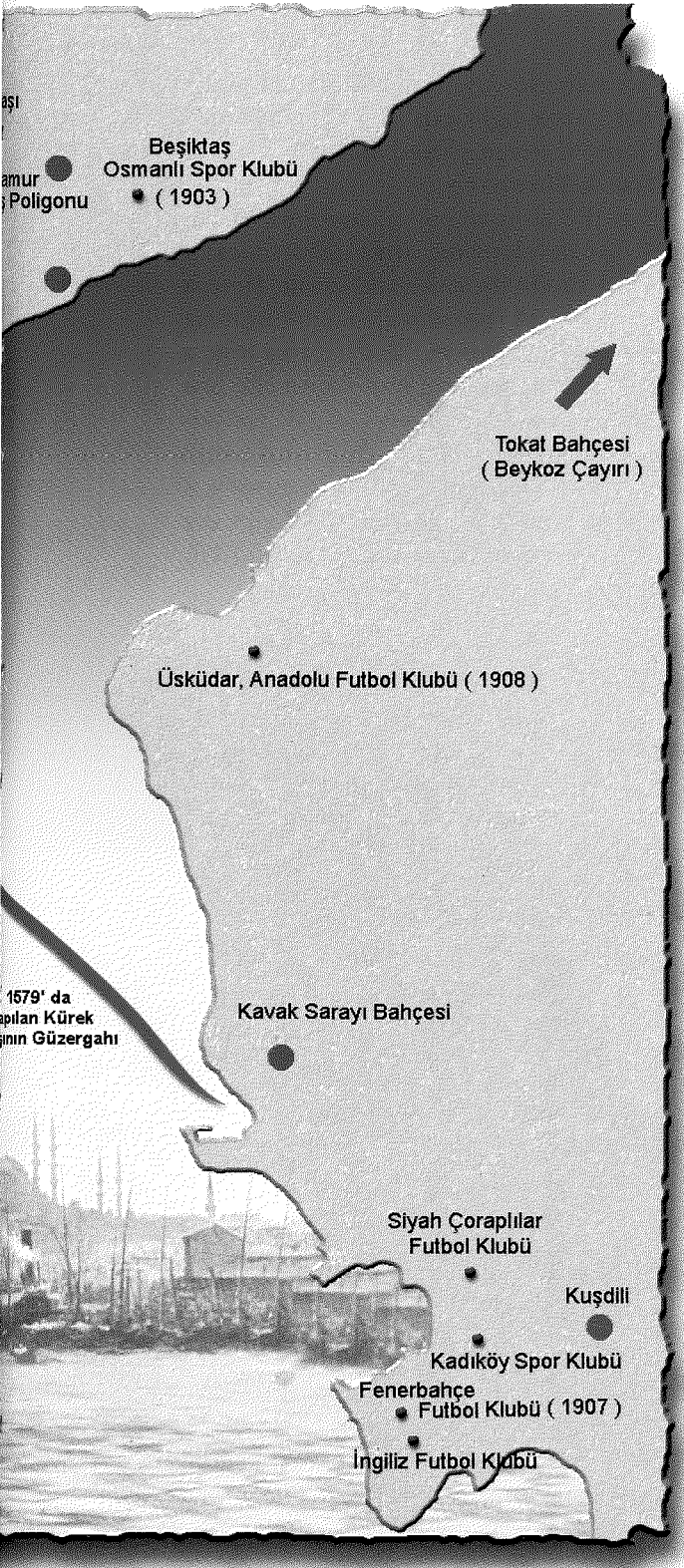
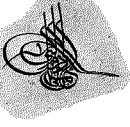
XIX. yüzyıl başlarında Mızrak oyunu, atla icra edilen bir spordur. İki takım, iki alayla oynanırdı. Atlılar dört nala meydanın ortasında merkez alınan sınırda karşı karşıya gelir, yere saplanan mızrağın etrafında dönerek, karşı tarafı kendi dairesine almaya çalışırdı. Bazen birbirlerini takib ederek harmanlanırdı. Cirit'den farkı, bu idmanda daha dar bir alanda hüner gösterilmesidir. Muhtemelen, atla, yakın mücade-

Ballgame

Ball game is performed with a filled leather ball and it has two different kinds.

The kind which was played on foot is not known in detail. But, it must have been like today's football. It had been played in the cities out of İstanbul.

The appearance is effective in the kind which is played by throwing by hands. Making two groups the ball is thrown at each other and the one the ball touches

leye hazırlamak amaçlıdır.

Taşrada Spor/İdman

Şehirlerin dışında, hatta İstanbul dışındaki bazı şehirlerde ayrıca sözü edilmesi gereken idmanlar vardır. Bunlardan ikisi, ayrı özellikleri sebebiyle zikre şâyandır:

Taş Kavgası

Köylerde malalleler, hatta köyler arasında oynanan taş kavgası tam bir idman özelliği gösterir. Çünkü burada, önceden belirlenen bir zamanda, hazırlıklı olarak taş kav-

either gets out of the game or comes on the scene and shows a skill. The ballgame is also a kind of entertainment which was often performed in the Palace.

Cudgel Throwing

This training aims striking the stick, which is an *arşın* (yard) long and called cudgel, on the ground on a fast running horse and leap it as high as possible. Jereed is longer, cudgel is shorter; sometimes this can be accepted as another kind of jereed. This training was used to be performed also in the villages. The goal of this game was to throw the thing in hand as high as possible.

Cudgels were mostly used to be passed over the top of cypresses. Sometimes they were reached to a height of two minarets. It is understood that the aim of this training is to easily deliver the weapons to the castles and their bastions.

Lance Game

In the early-19th century, lance game is a sport which is performed with horses. It was played by two platoons or two regiments. Coming at a gallop the horsemen used to meet in the border taken up as a center in the middle of the area and turning around the lance stuck into the ground they used to try to take the opposite team into their own circle. Following each other, sometimes they used to try to make others go in circles. Lance game's difference from jereed is showing the knacks in a narrower area. Possibly, it aims the preparation for close-fighting on horses.

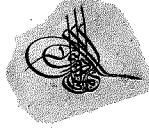
Sports/Training in the Provinces

Out of the cities, even in some cities except Istanbul there are the trainings to be mentioned especially. Two of these worth to be mentioned due to their different properties.

Stone Fight

Stone fight, which is played in villages between districts and even between villages, shows an ultimate training characteristic. Because here, stone fight is made in a specified time, between two teams or groups who were prepared before. The stones are thrown to hit the backs of rivals, but sometimes they hit also their heads. So, stone game played makes movement, care and quick-decision skills develop. The game is finished with a specific sign and everybody gets back to their works as they do before.

Stone game is played in the cities as well; it is known that this game was played in Kayseri in the middle of the 19th century. Even, a muezzin had stopped the azan and

gası, iki takım, küme arasında oynanır. Taşlar genellikle sırta isâbet ettirilecek biçimde atılır; Ancak bazen başa da gelebilir. Böylece oynanan taş oyunu hareket dikkat ve âni karar verme yeteneklerini geliştirir. Belirli bir işaret ile oyun biter, herkes yine eskisi gibi, işine gücüne gider.

Taş oyunu şehirlerde de oynanır ki, Kayseri'de XIX. yüzyıl ortalarında oynandığı bilinmektedir. Hatta müezzinin birisi, ezanı yarıda bırakıp gerilemekte olan mahallesinin yardımına koşmuştur. Taş kavgası ciritin yaya oynanan bir şekli gibi de telâki edilebilir.

Kütük Atma

Köylerde, kolları geliştiren en önemli idmandır. Bazen kasaba ve şehirlerde de oynanır. Burada ağırlıklı bir kütük, tabii uygun bir tutuş imkânı ile, sıra ile belirli bir yerden atılır. En ileriye atanın kazandığı bu oyun, atma (gülleler, disk vs.) lı sporların bir tatbikatı olarak kabul edilebilir. Kütük atma, özellikle uzun kış boşluğunda sıkça oynanan bir spor, idmandır. (Prof. Dr. Tuncer BAYKARA)

run to assist for the retreating team of his district. Stone fight can also be considered as a form of jereed played on foot.

Trunk Throwing

It is the most important training in villages that develops the arms. Sometimes, it is played also in the cities and towns. Here, a heavy trunk, of course with an appropriate holding style, is thrown away in turns from a specific place. This game in which the one who throws the farthest wins, can be considered as a practice of the throwing based sports (shot, discus etc.). Trunk throwing is the sport that is played very often in the winter. (Translated by Abdullah ŞEN, Edited by Stuart KLINE)

Levni, Sur-i Hümayun'unda
Pehlivan Güreşleri

Oil wrestlers in
Levni's Sur-i Hümayun

İşlemeli sadak 17.yy

Embroidered 'sadak'
(17th century)

